



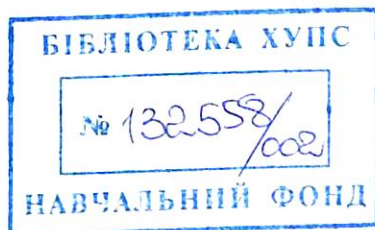
**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВОЇ
І НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ У
ЗБРОЙНИХ СИЛАХ
УКРАЇНИ**

Частина 4

ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВИПРОБУВАНЬ ЗРАЗКІВ
(КОМПЛЕКСІВ, СИСТЕМ) ОЗБРОЄННЯ
І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ ПОТРЕБ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
щодо організації наукової і науково-технічної
діяльності у Збройних Силах України**

**Частина 4
Основи організації випробувань зразків (комплексів,
систем) озброєння і військової техніки для потреб
Збройних Сил України**



УДК 001.89

Методичні рекомендації щодо організації наукової і науково-технічної діяльності у Збройних Силах України затверджено 01.07.2020 Міністром оборони України Тараном А. В. у якості посібника для організації наукової і науково-технічної діяльності у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України.

Методичні рекомендації розроблено авторським колективом під загальним керівництвом заступника Міністра оборони України Миронюка О.Ю. та заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенанта Тимошенка Р.І.:

частини 1 та 10 – Національним університетом оборони України імені Івана Черняховського (начальник університету генерал-лейтенант Сиротенко А.М., доктор військових наук, доцент, заступник начальника університету з наукової роботи генерал-майор Щипанський П.В., кандидат військових наук, професор, заслужений працівник освіти України);

частина 2 – Військової академією (м. Одеса) (начальник академії генерал-майор Гуляк О.В., кандидат юридичних наук);

частина 3, 8 та 17 – Харківським національним університетом Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (начальник університету генерал-майор Турінський О.В., кандидат технічних наук, заступник начальника університету з наукової роботи полковник Певцов Г.В., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України);

частина 4 – Державним науково-дослідним інститутом випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки Збройних Сил України (начальник інституту полковник Башинський В.Г., доктор технічних наук, старший науковий співробітник, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Дмитрієв В.А., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 5, 6 – Центральним науково-дослідним інститутом озброєння та військової техніки Збройних Сил України (начальник інституту генерал-майор Чепков І.Б., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Сотник В.В., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 7 – Житомирським військовим інститутом імені С.П. Корольова (начальник інституту генерал-майор Левченко О.В., кандидат військових наук, професор, заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи полковник Сашук І.М., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 9 – Військовим інститутом Київського Національного університету (начальник інституту генерал-майор Толок І.В., кандидат педагогічних наук, заслужений працівник освіти України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Попков Б.О., кандидат військових наук, старший науковий співробітник) та Воєнно-науковим управлінням Генерального штабу Збройних Сил України (начальник управління полковник Коваль В.В, кандидат військових наук, старший науковий співробітник, начальник відділу полковник Левищенко Є.В.);

частина 11 та 13 – Центральним науково-дослідним інститутом Збройних Сил України, (начальник інституту Романченко І.С., доктор військових наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Зварич А.О., кандидат військових наук);

частина 12 – Національною академією сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів), (начальник академії генерал-лейтенант Ткачук П.П., доктор історичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, заступник начальника академії з наукової роботи полковник Слюсаренко А.В., доктор історичних наук, доцент);

частина 14 – Науково-дослідним центром ЗС України “Державний Океанаріум” (начальник центру капітан 1 рангу Добринін Є.В., заступник начальника центру з наукової роботи Фердман Г.П., кандидат наук з державного управління, старший науковий співробітник);

частина 15 – Науково-дослідним центром гуманітарної політики ЗС України, (начальник центру полковник Агаєв Н.А., кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, заступник начальника центру з наукової роботи Герасименко М.В., кандидат історичних наук);

частина 16 – Державним науково-дослідним інститутом авіації (начальник інституту генерал-майор Харченко О.В., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Пащенко С.В., кандидат технічних наук, доцент).

Методичні рекомендації щодо організації наукової і науково-технічної діяльності у збройних силах України : посібник у 17 частинах.

Методичні рекомендації застосовуються під час виконання заходів наукової та науково-технічної діяльності у ЗС України.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	6
1.1. Структура системи випробувань	6
1.2. Основні характеристики процесу випробувань	8
1.3. Технологія процесу випробувань	10
1.4. Нормативно-правові документи з організації випробувань дослідних зразків озброєння і військової техніки для потреб Збройних Сил України	10
2. ВИДИ (КАТЕГОРІЇ) ВИПРОБУВАНЬ ДОСЛІДНИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, ЗАВДАННЯ ТА МЕТОДИ ЇХ ПРОВЕДЕННЯ	12
2.1. Класифікація випробувань	12
2.2. Класифікація методів випробувань	15
2.3. Вимоги до методів випробувань і умов їх застосування	17
2.3.1. Вимоги до умов застосування методу натурних випробувань	17
2.3.2. Вимоги до умов застосування дослідно-теоретичного методу випробувань	18
2.3.3. Вимоги до умов застосування методів контролю і оцінки характеристик	19
3. ПЛАНУВАННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО ПРОВЕДЕННЯ ВИПРОБУВАНЬ ДОСЛІДНИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ	21
3.1. Планування проведення випробувань	21
3.2. Підготовка до проведення випробувань	21
3.2.1. Підготовка особового складу	22
3.2.2. Підготовка документації до проведення та забезпечення випробувань	23
3.2.3. Порядок підготовки та приймання дослідних зразків озброєння і військової техніки на випробування	27
3.2.4. Підготовка випробувальної бази	28
4. ОРГАНІЗАЦІЯ І ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВИПРОБУВАНЬ ДОСЛІДНИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ...	29
4.1. Попередні випробування	32
4.2. Державні випробування	33
4.3. Визначальні відомчі випробування	35
4.4. Інші види випробувань озброєння і військової техніки	41
4.5. Сертифікація продукції оборонного призначення та товарів подвійного використання	42
5. ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ ВИПРОБУВАНЬ ТА ЗВІТНІСТЬ	44
5.1. Обробка результатів випробувань	44
5.2. Звітність про проведені випробування	47
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	52
ДОДАТКИ	53

ВСТУП

Випробування є одним з найбільш поширених видів експериментальних робіт, що виконуються на різних стадіях життєвого циклу виробів озброєння і військової техніки (далі – ОВТ). Вони проводяться під час формування обрисів майбутнього виробу в процесі передпроектних досліджень, під час розроблення виробу, його доведення та модернізації, прийманні в експлуатацію, в ході експлуатації тощо.

Необхідність проведення випробувань обумовлюється тим, що через виключну складність процесів функціонування і значної кількості взаємопов'язаних між собою параметрів та характеристик виробів ОВТ неможливо під час вибору проектних, технічних та експлуатаційних рішень покладатися тільки на апріорні уявлення й теоретичні припущення про їх зміну в різних умовах. Для підтвердження правильності обраних і прийняття нових рішень необхідним є експеримент – випробування.

Саме за результатами випробувань приймаються рішення щодо доцільності прийняття нових та модернізованих зразків на озброєння (постачання), допуску до експлуатації в особливий період, продовження призначених показників ОВТ, що знаходиться на озброєнні.